

נחשת, שהם אדמים ולוהטים ונוצצים. וכשמושיטים שלש פעמים התנוצצות לצד המזרח, או חמש או שבע, מלכי העמים יבאו על אותו צד, וכל העשר והזהב יסתלק מאותו מקום. ואם התנוצצות אחת, שמים, ארבע, שש, זו אחר זו, אימה נפחד יפל וישרה על אותו הצד. מכה ההתנוצצות ושוככת, מכה ההתנוצצות ושוככת - יתעוררו קרבות ולא יעשו (בעולם באותו צד), שהרי באותו זמן התעוררות למעלה היא לפני הקדוש ברוך הוא באותם הממנים של העולם ששולטים על שאר העמים, וכן כמו זה בצד אחר.

פתח ואמר, (דניאל ב) יהי שם האלוה מברך מן העולם ועד העולם, שהחכמה והגבורה שלו היא. והוא משנה עדנים וזמנים. והכל הוא ברשותו, והוציא את עמו הקדוש מהכח והרשות של פוכבים ומזלות, משום שהם אלילים אחרים, ולא באלה חלקו של יעקב, פי אם ביוצר הכל הוא. רקיע יש למעלה על כל הרקיעים הללו, והוא טמיר וגנוז, וחותם טבעת המשכן שולט על הרקיע הזה, והרקיע הזה נקרא החדר של המשכן, וברקיע הזה כל אותם חלונות מצד זה ומצד זה, ואוחז את כל אותם הסדורים של המשכן. ששה חלונות הם גדולים מכלם, ואחד נסתר ששולט עליהם.

חלון אחד נקרא חלון הזהר, ובו יוצא פוכב אחד שנקרא לחכמים י"ד, וזהו התוף שמהתוף למטה בשלטון של יהודה. לא שאין לו חלק בו, שהרי אין לשבטי ישראל חלק ונחלה בהם, אלא שבט יהודה שולט על זה, ואינו עליו.

דלילא, דאינון רגעי שעטא, ואינון דמגדלי נחשת דאינון סומקי ולהטי ונצצי. וכד אושיטו תלת זמנין נציצו לסטרא דמזרח, או חמש, או שבע, מלכי עמין ייתון על ההוא סטרא, וכל עתרא ודהבא יסתלק מההוא סטרא. ואי נציצו חד, תרין, ארבע, שית, דא בתר דא, אימתא ופחדא יפול, וישרי על ההוא סטרא. בטיש נציצו ושכיף, בטיש נציצו ושכיף, יתערו קרבי, ולא יתעבידו, (ד"א בעלמא כההוא סטרא) דהא כההוא זמנא, אתערוותא הוא לעילא קמי קדשא בריך הוא, באינון ממנן דעלמא דשלטין על שאר עמין, וכן פגוונא דא בסטרא אחרא.

פתח ואמר, (דניאל ב) להוא שמייה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא דיליה היא. והוא מהשנא עדנניא וזמנניא. וכלא איהו ברשותיה, ואפיק לעמיה קדישא, מחילא ורשותא דככביא ומזלי, בגין דאינון טעוון אחרן ולא באלין חולקא דיעקב, פי אם (דמיה י) ביוצר הכל הוא.

רקיע אית לעילא, על כל אלין רקיעין, ואיהו טמיר וגניז, וחותמא דגושפנא דמשפנא שלטא על האי רקיע, והאי רקיע אקרי אדרא דמשפנא, ובהאי רקיע כל אינון חלונין, מסטרא דא, ומסטרא דא, ואחיד כל אינון סדורין דמשפנא. שית חלונין אינון רברבין על פלהו, וחד סתים לשלטא עליהו. חלונא חד, אקרי חלון זהרא, וביה נפקא ככבא חדא, דאקרי לחפימי י"ד, ודא איהו התוכא דקא מהתף לתתא בשלטנותא דיהודה. לאו דאית ליה חולקא ביה, דהא לית לשבטין דישראל חולקא ואחסנא בהו, אלא שבטא דיהודה שלטא על האי, ולא איהו עליה.

וּבְשֵׁהִסְטוּ בְּנֵי יְהוּדָה אֶת־מִבְּתֵר קִדְשָׁא
 מִאֲחֵרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִלְכוּ
 לְדַעַת אַחֵר הַחֲלוּן הַזֶּה וְהַפּוֹכֵב
 הַזֶּה, וְאָמְרוּ (שְׁהָרֵי יָדַע) שֶׁזוּ הַיָּד
 הַמְּנַצַּחַת אֶת שְׂאֵר הָעַמִּים,
 שְׁפָתוֹב בּוֹ (בְּרֵאשִׁית מֹט) יָדָךְ בַּעֲרָךְ
 אֵיבִיךָ, וְהִלְכוּ אַחֲרָיו וְעוֹשִׂים לוֹ
 שְׁמוֹשׁ וּפְלִחָן, וְעַל זֶה כְּתוּב,
 (מְלָכִים א י"ד) וַיַּעַשׂ יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינַי

ה'.

בְּשֵׁהִפּוֹכֵב הַזֶּה יוֹצֵא, פּוֹשֵׁט יָד
 אַחַת בְּחֻמֵשׁ אֲצַבְעוֹת, מֵאִיר
 וְנוֹצֵץ בְּאוֹתוֹ חֲלוּן. בְּעֲלֵי
 הַקְּסָמִים וְהַכְּשָׁפִים פּוֹחֲדִים
 מִהַמְּקוֹם הַזֶּה, מִשּׁוּם שֶׁבִּשְׂעָה
 שָׁזָה שׁוֹלֵט, כָּל הַקְּסָמִים
 וְהַכְּשָׁפִים מִתְּבַלְּבְּלִים וְלֹא
 מְצַלִּיחִים בִּידֵיהֶם.

וְאִם תֹּאמַר, הוֹאִיל וְהַרְקִיעַ הַזֶּה
 טָמִיר, וְאִיךָ יוֹדְעִים אוֹתוֹ? אֵלָא
 סִימָן חִיצוֹן יֵשׁ לָהֶם, וְיודְעִים
 שְׁהָרֵי שׁוֹלֵט הַפּוֹכֵב הַזֶּה,
 וּפּוֹחֲדִים תָּמִיד מִמֶּנּוּ, וְלֹא
 מְצַלִּיחִים בִּידֵיהֶם אוֹתָם קְסָמִים
 וְכְשָׁפִים. וְלָכֵן יֵשׁ פְּעָמִים
 שְׁמַצְלִיחִים בּוֹ בְּנֵי אָדָם, וְיֵשׁ
 פְּעָמִים שֶׁלֹּא מְצַלִּיחִים בּוֹ. וְלָכֵן
 אוֹתָם בְּעֲלֵי קְסָמִים וְכְשָׁפִים
 מִתְּמַעְטִים מִהַעוֹלָם, כִּי הֵם לֹא
 יוֹדְעִים אֶת הָעֵקֶר לָמָּה לֹא מְצַלִּיחַ
 בִּידֵיהֶם. וְעַל זֶה אוֹתָם הָרַשׁוּנִים
 הֵיוּ יוֹדְעִים וּמְסַתְּפִלִים בַּחוּץ
 בְּאוֹתוֹ סִימָן שִׁיּוֹדְעִים.

חֲלוּן שְׁנֵי נִקְרָא חֲלוּן הַצִּפְרָן,
 מִשּׁוּם שֶׁהוּא כְּעֵין הַצִּפְרָן, וְבוֹ
 יוֹצֵא כּוֹכֵב אֶחָד שֶׁנִּקְרָא לַחְכָּמִים
 צִפְעוֹן, שְׁהָרֵי זֶה שׁוֹלֵט בְּשִׁלְטוֹן
 חֲזָק בְּדִין בְּרֵאשׁ וְזָנֵב, יֵשׁ לוֹ כְּמוֹ
 צִפְעוֹן אוֹרֵב לַהֲרֹג.

מֵאוֹתוֹ חֲלוּן יוֹצֵאִים שֵׁשׁ מֵאוֹת
 אֶלֶף רְבוּאָה שֶׁל רוּחוֹת שְׁשׁוֹלְטוֹת
 עַל אוֹתָן הַצִּפְרָנִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם
 כְּשֶׁהֵן נִזְרָקוֹת בְּגִלּוּי, וּבְזָה עוֹשִׂים
 כְּשָׁפִים וּקְסָמִים כָּל אוֹתָם

וְכִד אֶסְטוּ בְּנֵי יְהוּדָה אֶרְחִייהוּ מִבְּתֵר קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, אֲזָלוּ לְמַנְדַּע בְּתֵר חֲלוּנָא דָא,
 וְהָיִ כְּכָבֵא. וְאָמְרוּ (ס"א דְהָא יָדַע) דְּהָיִ יָדָא דְקָא
 מְנַצַּח לְשְׂאֵר עַמִּין, דְּכְתִיב בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית מֹט) יָדָךְ
 בַּעֲרָךְ אֵיבִיךָ, וְאֲזָלוּ אֲבַתְרִיהּ וְעַבְדוּ לֵיהּ
 שְׁמוֹשָׁא וּפְלִחָנָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (מְלָכִים א י"ד)
 וַיַּעַשׂ יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינַי יי'.

הָיִ כְּכָבֵא כִּד נְפִיק פְּשִׁיט חַד יָד בְּחֻמֵשׁ
 אֲצַבְעָאן, נְהִיר וְנִצְיִץ בְּהוּא חֲלוּן. (דף
 קע"ב ע"ב) מְאִרְיֵהוּן דְּקוֹסְמִין וְחֲרָשִׁין, דְּחֲלִי
 מֵהָיִ אֲתֵר, בְּגִין דְּבִשְׂעָתָא דְּהָיִ שְׁלֵטָא,
 כְּלָהוּ קְסָמִין וְחֲרָשִׁין מִתְּבַלְּבְּלִי, וְלֹא אֲצַלַח
 בִּידֵיהוּ.

וְאִי תִימָא, הוֹאִיל וְאִיהוּ הָיִ רְקִיעַ טָמִירָא,
 הִיךָ יוֹדְעֵי לֵיהּ. אֵלָא סִימָנָא אִית לֹון לְבָר,
 וְיודְעֵי דְהָא שְׁלֵטָא כְּכָבֵא דָא, וְדְחֲלִי תְדִיר
 מִנִּיהּ, וְלֹא אֲצַלַח בִּידֵיהוּן, אֵינּוּן קְסָמִין
 וְחֲרָשִׁין. וְעַל דָּא אִית זְמָנִין דְּאֲצַלְחוּ בֵּיהּ בְּנֵי
 נְשָׂא, וְאִית זְמָנִין דְּלֹא אֲצַלְחוּ בֵּיהּ. וּבְגִין דָּא
 אֵינּוּן מְאִרֵי קוֹסְמִין וְחֲרָשִׁין מִתְּמַעְטֵי
 מְעַלְמָא, בְּגִין דְּלֹא יוֹדְעִין עַקְרָא, כִּד חֲמָאן
 דְּלֹא אֲצַלַח בִּידֵיהוּ. וְעַל דָּא אֵינּוּן קְדָמָי הוּוּ
 יוֹדְעֵי, וּמְסַתְּפָלָן לְבָר בְּהוּא סִימָנָא, דְּקָא
 יוֹדְעֵי.

חֲלוּנָא תְנִינָא, אִקְרִי חֲלוּן טוּפְרָא, בְּגִין
 דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא דְּטוּפְרָא, וּבֵיהּ נְפִקָא
 כְּכָבֵא חַד, דְּאִקְרִי לַחְכָּמִין צִפְעוֹן, דְּהָא דָא
 שְׁלֵטָא בְּשׁוֹלְטָנָא תְקִיף בְּדִינָא בְּרִישָׁא וְזָנֵב,
 אִית לֵיהּ כְּצִפְעוֹן כְּמִין לְקִטְלָא.

מִתְּהוּא חֲלוּן, נְפִקֵי שִׁית מְאָה אֶלֶף רְבוּאָה
 רוּחִין, דְּשִׁלְטִין עַל אֵינּוּן טוּפְרִין
 דְּבְנֵי נְשָׂא, כִּד אֲזִדְרָקוּן בְּאֲתַגְלִיָּא. בְּהָיִ עַבְדֵי
 חֲרָשִׁין וּקְסָמִין, כָּל אֵינּוּן יוֹדְעֵי לֹון. בְּהָיִ